

РЕШЕНИЕ

№ 3899

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 26.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3289** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на А. Б. Б., срещу Решение №ГС-05-8 от 17.03.2021г., издадено от главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК), с което се отказва достъп до информация по заявление на жалбоподателя.

Жалбоподателят А. Б. Б. обжалва отказа като незаконосъобразен поради допуснатото противоречие с приложимия материален закон, изразяващо се в неоснователно ограничаване на достъп до служебна информация. Позовава се на надделяващ обществен интерес. Претендира разности.

Ответникът – главният секретар на ДНСК, чрез процесуалния си представител юристконсулт С., оспорва жалбата. Поддържа довод, че търсената информация не е обществена, тъй като касае материалния фонд и база на ДНСК и представлява служебна информация, която няма отношение към изпълняването на законоустановените функции на административния орган.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти: Жалбоподателката е подал до министър- председателя на Република България заявление за достъп до обществена информация с вх. рег.

№03.07-19 от 22.02.2021г., с което е поискала да ѝ бъде предоставена информация, относно броят и стойността на собствените/ предоставените за стопанисване и управление/ползваните по договори за наем или лизинг движими вещи към 22.02.2021г. на : Министерски съвет; Администрацията на Министерския съвет; министерствата (17), в т.ч. изпълнителни агенции (29) и структурите към тях (32); административни структури, създадени с нормативен акт, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт към съответното министерство (38), специализирани териториални администрации към съответното министерство (106), публичните предприятия- търговските дружества с държавно участие в капитала, в които съответният министър упражнява правата на държавата; държавните агенции (13); администрациите на държавните комисии към Министерския съвет (2); административните структури, създадени с нормативен акт, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт към Министерския съвет (10); областни администрации (28), а именно на следните движими вещи: 1.1) Пътнотранспортни средства (ПТП), в т.ч. леки автомобили, джипове, микробуси, други, като бъде предоставена информация за броя, вида, марката, модела, годината на производство и годината на придобиване на П., както и използва ли се освен за служебни и за лични цели; 1.2) Мобилни телефони, таблети, аксесоари, като бъде предоставена информация за броя, марката, модела, годината на производство и годината на придобиване; 1.3) Преносими компютри, настолни компютри, периферия, като бъде предоставена информация за броя, марката, модела, годината на производство и годината на придобиване; 2) Какъв е общият размер на разходите за бензин, за поддръжка, ремонт и консумативи за П. по т.1.1, в периода 04.05.2017г.-22.02.2021г. (или най- близкия до 22.02.2021г. отчетен период); 3) Какъв е общият размер на разходите за извършените разходи за поддръжка, ремонт и консумативи за движими вещи по т.1.2 и т.1.3 в периода 04.05.2017г.-22.02.2021г. (или най- близкия до 22.02.2021г. отчетен период); 4) Какъв е общият размер на експлоатационните разходи за П. по т.1.1 в периода 04.05.2017г.- 22.02.2021г. (или най- близкия до 22.02.2021г. отчетен период), в т.ч. разходи за застраховки, местен данък, винетни такси, наем (при нает автомобил), служебни абонаменти за паркиране/наем на паркинг; 5) Какъв брой карти за градски транспорт са предоставени на работниците/служителите на посочените в т.1 държавни институции в периода 04.05.2017г.- 22.02.2021г. (или най- близкия до 22.02.2021г. отчетен период) и общия размер на средствата за закупуването им; 6) Колко лица на длъжност „шофьор“ са назначени в посочените в т.1 държавни институции към 22.02.2021г.; 7) Какъв е общият размер на средствата за закупуването на безплатно работно и униформено облекло на работниците/ служителите на посочените в т.1 държавни институции в периода 04.05.2017г.- 22.02.2021г. (или най- близкия до 22.02.2021г. отчетен период); 8) Какъв е общият размер на средствата за „представителни разходи“ на посочените в т.1 държавни институции в периода 04.05.2017г.- 22.02.2021г. (или най- близкия до 22.02.2021г. отчетен период).

С писмо № 03.07-19 от 08.03.2021г., Администрацията на Министерския съвет на основание чл. 32 от ЗДОИ е препратила по компетентност заявлението на Б. до всички министерства, държавни агенции, държавни комисии към Министерския съвет, административни структури, създадени с нормативен акт, областните администрации за отговор до заявителя.

С оспорения административен акт ответникът е отказал да предостави

търсената информация с мотив, че тя е служебна и достъпът до нея е ограничен на основание чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ.

Правни изводи:

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

Оспореният административен акт е издаден от компетентния орган. Със Заповед №РД-13-127 от 24.04.2019г. началникът на ДНСК е възложил правомощията си по ЗДОИ на главния секретар на дирекцията.

Актът е в установената от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Актът е в противоречие с материално-правните разпоредби на закона.

Началникът на ДНСК е субект по чл.3 от ЗДОИ и е длъжен да предоставя на гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на неговата компетентност и е налична.

Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в чл.2 ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Обществената информация е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия – чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации – чл.11 от ЗДОИ.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че исканата от Б. информация касаеща извършените разходи за служебни автомобили, мобилни телефони, преносими и настолни компютри, разходи за бензин и ремонтни дейности, експлоатационни разходи, брой закупени карти за градски транспорт и средства за закупуване на работно облекло и др. представлява обществена информация, като по своя характер е служебна, тъй като се създава по повод дейността на администрацията на органа и може да спомогне гражданите да съставят собствено мнение относно работата му. При липса на основания за отказ следва да бъде предоставена в случай, че е налична, в законоустановения срок.

Достъпът до поисканата информация не води на свой ред до накърняване правата и доброто име на гражданите, нито пък застрашава националната сигурност, народното здраве и морал. Обществената достъпност до процесната информация дава яснота и прозрачност по отношение разходването на средства и възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Следва също да се посочи, че разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ предвижда възможност за отказ от достъп до обществена информация в случаите на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, но при съобразяване с нормата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ.

Предвид последната, за да е налице хипотезата на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, за постановяване на отказ не е достатъчно информацията да е подготвителна и да няма самостоятелно значение, но е необходимо и да не е налице надделяващ обществен интерес. Следователно, постановяването на отказ за предоставяне достъп до поискана обществена информация, на основание този текст от закона, следва да е надлежно мотивиран, освен с излагането на фактически съображения за наличието на обстоятелства по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, но и тези обстоятелства да бъдат съотнесени към обществения интерес от достъп до тази информация, като се държи сметка за понятието "надделяващ обществен интерес" дадено с § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и въведената с § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ оборима презумпция за наличието на такъв.

В конкретният случай в оспореното решение липсват изложени мотиви относно това налице ли е или не надделяващ обществен интерес от предоставяне на исканата информация. По този начин се препятства извършването на адекватна преценка за действително наличие на такива интереси, съответно доколкото се налага ограничаване на правото на свободен достъп до обществена информация, тъй като задълженият да предостави обществена информация субект е длъжен да посочи по какви причини счита, че необходимостта от ограничаване на достъпа до тази информация съществено превишава общественият интерес от прозрачността и отчетността на субектите, респ. от свободен достъп до информацията.

Общественият интерес от получаване на достъп до обществена информация в случая, според настоящия съдебен състав, следва да се квалифицира именно като надделяващ, по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като чрез предоставянето на подобна информация ще се повиши прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от Закона.

По делото няма данни търсената от жалбоподателката информация да е квалифицирана или защитена тайна, няма и направени такива твърдения от ответника. Несъмнено търсената информация е обществена и не съществуват пречки за нейното предоставяне.

По изложените съображения административният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката - върната на ответника за задължително произнасяне по заявлението с изричен акт в съответствие с изискванията на ЗДОИ и при спазване на задължителните указания по прилагането на закона.

При новото разглеждане на преписката административният орган трябва да съобрази дали тази информация е налична във вида, в който е поискана – т.е. дали се създава и се съхранява в този вид и дали не се налага да бъде изготвена допълнително, което не се предвижда от ЗДОИ. Задълженият субект по ЗДОИ не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация единствено за целите на ЗДОИ (в този смисъл е и Решение № 1126/26.01.2020 г. по адм. д. № 5496/2019 г. по описа на ВАС, V отделение). В тази връзка и за пълнота следва да се посочи, че съдебната практика настоява, че задълженият субект по чл. 3 от ЗДОИ не е длъжен да съставя за целите на достъпа до обществена информация исканата от него информация, с която не разполага във вида, в който е поискана.

Разноски:

При този изход на спора претенцията на жалбоподателката за разноски е основателна.

Жалбоподателката претендира разноси в размер на заплатената държавна такса - 10 лева, които на основание чл.143, ал.1 от АПК следва да ѝ бъдат заплатени от бюджета на ДНСК.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1 и, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд София- град, II-отделение, 38- ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №ГС-05-8 от 17.03.2021г., издадено от главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол.

ИЗПРАЩА преписката на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол за ново разглеждане при спазване на задължителните указания, дадени с настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на А. Б. Б. разноси в размер на 10 (десет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: